

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiiu, strada Măcelarilor 37
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. —
pentru fie-care publicare.

Sibiiu, 7 Octobrie, 1892.

Diarele, cari ni-au sosit ađi, aduc scirea, ca între România și Grecia s'au ivit divergențe diplomatice, cari au ajuns până la extrem, și Grecia a făcut pasul ultim, care i-a mai stat la dispozițiune, anume a întrerupt cu România toate legăturile diplomatice și comerciale, și-a revocat reprezentanții diplomați și consulii, și pe supușii greci de pe teritoriul României i-a pus sub scutul Rusiei.

Acest act de voinicie al guvernului grecesc este inspirat de cătră guvernul Rusiei, care nu privește cu ochi buni la actualul guvern din România, precum nu privește cu ochi buni în general la mersul actual al politicei în staturile din Orient.

Cumcă mâinile Rusiei dirigează manifestațiunea de nemulțămire a guvernului grecesc, despre această lumea nu mai e în dubietate.

Inceputul mai pe față l'a făcut Rusia cu însași Pôrta otomană, pentru că acesta a primit în audiență pe ministrul president bulgar Stambuloff. Acuma a fost forțe natural, că după ce Pôrta a dat voia bulgarilor ca în Macedonia să-și emancipeze clerul și credincioșii de sub influența Greciei, prin crearea de episcopii naționale bulgare, după ce tot Pôrta otomană a dat voia românilor din Macedonia să se emancipeze de sub egemonia grecilor în cele bisericesci prin înființarea unei episcopii românesce, era dăcem natural, ca Rusia să ia în alianță la luptă și pe Grecia, și ca să mascheze interesele politice a trebuit să caute o cauză de altă natură, la umbra căreia rumperea relațiunilor diplomatice ale Greciei cu România să apară justificată.

Pretecst s'a aflat, și acesta e procesul din incidentul moștenirii Zappa, care moștenire se urcă la mai multe milioane, și de cari milioane politica rusescă și în special interesele Greciei în Macedonia aveau și au mare trebuință.

În anul 1865 a murit în România Evanghelie Zappa, după naștere albanez din comuna Liabova, cetățen turc, lăsând o avere de mai multe milioane florini. Îndată după mórtea lui Evanghelie Zappa se prezentă o rudenie a lui, Constantin Zappa, la consulatul grecesc din Bucuresci, și cere să-i lege testament după fericitul Evanghelie Zappa, în care testament Constantin e pus ca erede și totodată ca executor testamentar. Consulatul grecesc legitimează testamentul, petru care binefacere Constantin Zappa promite la diferite institute grecesci preste 20 milioane franci.

Rudeniile celelalte însă au atacat testamentul, și în chipul acesta moștenirea a ajuns în proces. Constantin Zappa însă a fost în folosința averii, a

dat pre panelinul, a pus sume enorme la dispozițiunea guvernului și a bisericeii grecesci, spre a susține agitațiunea grecescă în Macedonia, și lupta bulgarilor și a românilor contra nedreptăților clerului grecesc este a se reduce la milioanele, cari curgeau din România, din lăsămîntul Zappa.

În anul acesta a murit Constantin Zappa fără a face testament, și guvernul grecesc s'a însinuat el ca erede al averii acesteia, din care s'a susținut iridentismul panelin în Macedonia.

Guvernul român însă nu voesce să recunoscă dreptul de succesiune al grecilor, și procesul l'a dat în mâna justiției din România.

Din acest incident s'au întrerupt deci legăturile diplomatice între Grecia și România, de aici a venit Rusia ca ocrotitoare a intereselor grecesci în România.

În România însă omenii și-au deschis ochii și de aci în colo nu pământul României va fi acela, din care să se îngrase clerul grecesc, mănăstirile pentru desnaționalizarea românilor și tiranilor elementelor negrecesci din Macedonia.

În succesiunea Zappa toți iuristii români sunt pentru vederile guvernului, și în vara acesta celebrul iurisconsult dela facultatea juridică din Iași, senatorul Mărzescu, altcum opozițional de rangul prim, s'a pronunțat pentru legitimitatea vederilor guvernului cu un întreg operat al argumentelor de drept, pentru care întrégă presa română a adus elogiuri domnului senator Mărzescu.

Politica rusescă înmediat și-a luat în ajutoriu pre cea grecescă și întreg odiul s'a descărcat în capul Bulgariei și al României, cari ca cele mai vigoșe state din peninsula balcanică merg după capul bărbaților lor luminați, și nu după ademînirile eliberatorilor dela Neva.

Părerea generală în presa europenă e, că Grecia nu va eși din acest proces cu milioanele moștenirii Zappa.

România acusată.

Sibiiu, 7 Octobrie, 1892.

(br.) La alt loc reproducem în general discușiunile, ce sau urmat în delegațiuni referitoriu la cestiunea română și la mișcările, ce s'au inscenat.

Noi drept vorbind, nu vrem să facem din acest cas „diplomație”, dar avem dreptul să reflecta pe acei bărbați, cari se gîrăză de mari diplomați și cari din ura de rasa alunecă de pe terenul diplomației loiale, pe terenul pătimăș al insinuărilor.

Cestiunea fiind de o importanță deosebită, nu putem trece preste ea la ordinea ăilei cu o singură

trăsătură da condeiu; nu, mai vîrtos, căci s'au sulevat lucruri, cari nu trebuiau sulevate în astfelu de formă și prezentate lumei în o iconă falsă.

Pe dl Appony, conducătoriu partidei „naționale” l'cunoscem bine din manifestul adresat în ajunul alegerilor și care culmina în frasa bombastică, că tot cel ce trăsece sub ceriul magiar, mîncă pită magiară, bea apă magiară, magiar trebuie făcut, naționalitățile pe pământul Magiariei drept de esistență nu au.

Și tot acest domn este, care și a ținut de o deosebită datorință a suleva mai adînc evenimentele întemplate în timpul din urmă în România, mișcările de acolo, ér delegațiunea ungară, neținînd cont de declarațiunile ministrului Kálnoky, a recomandat atențiunei ministrului agitațiunile contra magiarilor.

Că ce scop se va ajunge cu această recomandare, nu scim, dar intențiunea se tradéză: membrii delegațiunei au folosit ocașiunea, ca să atragă atențiunea străinătății asupra acestor evenimente, să facă pe români culpabili pentru cele întemplate.

Nici că se putea altfelu după atâtea memorande, replici, răspunsuri etc., prin cari cauza românilor a fost promovată la forul tribunalului europen.

Dar dreptatea e însușirea omului limpede și curat la inimă, ea e o vîrtute, care pe pițini îi stăpînesce.

Și dacă membrii delegațiunei ungare voiau să facă din cauza acesta o cauză celebră, atunci trebuiau să facă istoricul lucrului; loial era să spună, că în urma vandalismului dela Turda, în urma atacărei reședinței episcopesci și a seminariului din Arad, în urma luptei inscenată de magiari contra tot ce e românesc, s'au pus românii din România în mișcare și ei au protestat prin manifestațiuni imponente contra astorfeliu de acte, întemplate în Ungaria, contra fraților lor de sânge.

Făcută astfelu genesa lucrurilor, după cum și trebuia făcută, omenii ar fi înțeleș vorbele ministrului de externe, carele a sciut să cumpănescă lucrul și a sciut da răspunsul potrivit și numai era de lipsă a se atrage atențiunea ministrului, pentru-că după noi, ministrul va sci, ce i este datorința, va sci cît pôte să mîrgă de departe în astfelu de „cestiuni deficile”, precum însuși le-a numit.

Când s'au inscenat evenimentele furtunoșe, am prevăduț, unde vor să ajungă lucrurile și am fost și cei dintâi, cari am condamnat astfelu de procedere în acțiuni politice.

FOIȚA.

Cultura grădinilor și folosul lor.

(Urmare).

Acestora érá-și le putem restitui puterea, prin aceea că îi lipsim de crengile neroditoare, cari și așa consumau prea mult suc nutritoriu deagéba, concentrându-l de aci înainte în cele tinere în jurul pomilor respectivi, și îi gunoim, îngrijind totodată și de vindecarea ranelor cauzate la retezarea crăngilor. Urmarea este, că încrînd ne pomenim cu pomi tineri.

Nu trebuie trecuți cu vederea în fine și acei pomi, cari din cauza gerului sau a bătrănețelor au devenit neroditori. Astfelu de pomi îi înlocuim prin alții. Fiind însă materiile nutritore consumate de pomul de mai nainte, când cu plantarea pomului nou, săpăm grópa cu mult mai adîncă și pământul scos îl înlocuim prin altul prospăt și bogat în materii nutritore, supunnd pomul până la desvoltarea îngrigilor espuse.

Ar mai fi de amintit în general la cultivarea grădinilor, stirpirea în continuu prin feliurite mijlóce a tot feliul de neajunsuri și insecte stricăcióse.

Cugetând la tóte îngijirile unei grădini rațional cultivate, ni-se pare o prea mare chieltuială și ocupațiune. Într'adevăr la părere așa și este. Însă

avênd în vedere și folosul cel mare, nu e adevărat. Căci afară de ingrigirile din anii cei dintâi, așa dîcînd mai tóte lucrările espuse sunt numai întemplări obveniende când și când, pe cari omul, pe cele mai multe și din plăcere le pôte împlini, fără a suferi daune în alte ocupațiuni. Căci nu decâteori merge omul în grădină are lipsă să sape, se plivescă, să croescă la coróne, să curțe trunchiul, să întinerescă pomi etc. etc., dacă pre acelea le prevede mai înainte și împlinește la timpul seu.

La cultivarea grădinei să pôte aplica ăisa și adevărul despre om: „Că omul tot învață și tot móre neinvățat”. Așa este și într'o grădină. Tot lucră omul și totuși, — și dacă nu în tóte ăilele — cel puțin din an în an se ivesc lipse neprevăduțe. De unde urméză, că de o grădină definitiv cultivată, nu pôte fi vorba; căci ea trebuie cultivată în continuu, dând astfelu ostenelelor omului continue rîsplătiri insutite.

Folósele unei grădini binecultivate sunt nenumărate. Cel mai mare folos însă consistă din ródele lor, prin cari omeniea cu deosebire în timpul din urmă își face un isvor special de bogăție, transportând din ele chiar și în țeri străine cu sutele și miile de buți, atât în stare crudă cît și preparate în feliurite moduri, prelângă prețuri forțe mari. Omeniea prin experiențe a și ajuns la mai multe mijlóce de a conserva și folosi pómele.

Durere însă, că poporul român în mare parte prelângă, că nu scie cultiva grădinile, nici în privința conservărei pómelor nu au progresat, aruncându-le la rîmători și vîndându-le în stare crudă mai pe nimic, din cauză, că nu le scie conserva și folosi.

Pómele mai întâiu se conservă în stare crudă și se consumă așa, o parte se uscă, ér din altă parte se pregătesc beuturile și bucatele cele mai prețioșe precum sunt de exemplu mustul, vinul, sirupul lictarului, oleiul, vinarsul, oțetul, și diferitele dulceturi.

Tóte acestea precum scim, sunt necesare omului în fie-care ăi. Unele ne servesc ca bucate, altele ca beuturi, ba unele chiar și ca medicină. — Aceia, cari în lipsa acestora ăi de ăi speséză parale pentru procurarea lor, pot ușor prețui folosul și bogăția unui cultivatoriu de grădini.

Care, ingrigind de bunăstarea grădinilor și legumelor sale, ingrigesce totodată de bună-starea sa, atât sanitară, cît și materială; avênd la dispoziție și parale incurse pe ele cu miile. Tot asemenea pot cunósce necesitatea unei grădini binecultivate, cari în lipsa lor și a productelor lor de tot soiul ăi de ăi alérgă cu paralele în mână, spre a-și procura le guma cea mai obicinuită și necesară în tóte ăilele cu prețuri îndoite și de multeori întreite ca de obicei.

(Va urma).

Dacă acelea atacuri la bunul și la viața omului nu se întâmplau, dacă oamenii nu pășiau preste pragul rațiunii, nu auțiam de mișcările din România și protestele făcute.

Și nu era nici lipsă ca să se atragă atențiunea ministrului, de ore-ce prin astfel de apucături, ori cât vei vorbi de dreptul internațional, nu se va duce la scopul dorit.

Nu era mai vartos lipsă acum, când situațiunea politică europeană, cu totă asigurarea de pace, e atât de încurcată, dicem nu era lipsă, pentru că cu amenințări, că ești mai tare și totuși rabdi, nu se câștigă pretenție, er pozițiunea statului nostru reclamă pretenția tuturor stărilor streine, ce-l încungioră.

Românii, când au inscanat mișcările de protestare si-au avut motivele lor.

Frații din România ne dătoresc nouă cu multe și după-cum se vede, au considerat de un obligament moral, ca ei să se arete, că în astfel de momente regretabile și primejdioase chiar, nu ne părăsesc.

Lazar, Maiorescu, Bănuțiu etc. au fost apostoli ai românismului, trecuți dincolo de Carpați, mulți sunt și astăzi și nu e vina noastră, dacă ei siliți sunt de împregiurări să trecă granița, nu, noi mai bucurăm i-am vedea în șirurile noastre, purtând luptă dreptă și legală în cauza, ce o urmărim, cauză, care numai în statul nostru a putut ajunge în stadiul, în care se află acum.

Sentimentul național e cu mult mai tare dezvoltat, conștiința națională mult mai oțelită de cât ca prin vorbe late se se potă puna în cătuși.

Să nu fim rău înțeleși, repetăm: Românii din România prin manifestațiunile lor au protestat în urma evenimentelor dela Turda, Arad, Șimleu etc. evenimente, pe care membrii delegațiunii s'au ferit să le amintescă, evenimente, care pururea vor fi ca o mărturie tristă a situațiunei încordate, ce există în relațiunile interne ale statului nostru.

Că lucrurile se vor îmbunătăți, noi sperăm, așteptăm însă mai multă tactică, mai mare prevenire și diplomatie mai fină și mai loială din partea celor ce se încompetenți a ne judeca pe noi aici, și a aduce verdict asupra unui stat străin.

Revista politică.

În ședința dela 14 Octobrie a comisiunei delegației unguresci pentru afacerile streine, după ce delegatul conte Sztaray își exprimă încredere față cu politica contelui Kálnoky și după ce accentuă greșala oficiului de externe, care nu prea ține seamă de emigrările, ce se fac, luă cuvântul:

Contele Apponyi. Oratorul dîse, că în contra triplei alianțe nu s'a făcut nici o excepțiune, mai ales în Ungaria Se alătură și el la propunerea raportului Falk de a se aproba politica externă urmărită de Kálnoky. Pretinse însă, ca puterea morală a triplei alianțe se se folosescă pentru astfel de transformări în Orient, cari se fie favorabile și pentru magiari. De asemenea se alătură păreri lui Falk în cestiunea bulgară. Speră că schimbarea ministerială întâmplată în Anglia nu va influența asupra politicei externe a Angliei, asemenea nici schimbarea de guvern din Serbia. Privitoriu la România oratorul observă, că ce-i drept, guvernul român în genere se poartă corect față cu cestiunea română din Ungaria, dar totuși recunoscîntă și laudă nu merită. Apponyi, ca se și motiveze în câțva această aserțiune, se provacă la deputația ce a trimis-o Liga culturală la regele Carol, pe care acesta a și primit-o grațios. Faptul acesta dîse contele magiar, nu corăspunde așteptărilor raportului prietinesc dintre cele două state. Roga apoi pe ministrul de externe să dea ordine reprezentanților din străinătate, ca să urmărească cu viudă atentiune toate mișcările puse la cale de români în străinătate.

Contele Kálnoky, după ce mulțami pentru măgulitórele aprobări date politice sale, dîse că, în cea ce privește România, cestiunea pusă de contele Apponyi este foarte deficilă. Nu pôte suferi îndoială, continuă oratorul, că regele Carol și guvernul seu își dau toate silințele să păstreze față cu Austro-Ungaria o atitudine de tot corectă, dar guvernului român încă nu i este ușor de a se opune în mod brusc curentelor naționale. Incidentele mai mult sau mai puțin supărătoare, cari se ivesc, trebuie considerate totdeauna cu sange rece și este corect să se întrebe omul, dacă nu e mai bine a se lăsa, ca ele să trecă în mod liniștit, de cât a le da prea mare însemnătate? Astfel procedându-se, ele vor trece fără a lăsa după ele vre-o urmă. Despre cauza cu audiența deputației Ligei române la regele Carol, ministeriul afacerilor străine nu are nici o cunoștință, cunosce însă alte casuri, cari de loc nu s'ar putea aduce ca o necorectitate, ori ca un blamagiul al politicei guvernului român. Ministerul, dîse apoi Kálnoky, a reclamat totdeuna, și încă cu succes, de câte ori s'au ivit astfel de casuri neplăcute pentru diplomație,

austro-ungară. Nenorocirea însă este, că de cele mai multe ori români din Austro-Ungaria trecuți peste graniță sunt aceia, cari cauzăză neplăceri guvernului austro-ungar.

Comisiunea pentru afacerile externe autentică raportul lui Falk, constatând o îmbunătățire relativă a situațiunei, care are a se mătămă alianței triple. Schimbarea ministerială, ce s'a ivit în Serbia, probabil, că nu va avea urmări nefavorabile pentru ambele guverne. Cu privire la România recomandă comisiunea atențiunei ministrului agitațiunile în contra ungurilor. Cu privire la Bulgaria pôte fi comisiunea mulțamită, se constată bune raporturi cu Pôrta otomană. Raportul comisiunei propune încuviințarea politice externe, precum și recunoscerea încrederei față de conducătoriul acestei politice.

În ședința plenară a delegațiunei austriace declară Kálnoky, că nimenea nu doresce războiul cu Rusia și că nimenea nu este, care se nu dorăscă cele mai bune raporturi cu Rusia. Alianța triplă apără nu numai interesele aliaților, ci și interesele Europei. Privitor la statele din Orient, tot ceea-ce voim — dîse Kálnoky — este, că statele de acolo se se consolideze între marginile tratatului dela Berlin, ca se și păstreze autonomia lor și ca nici unul dintre aceste se nu vină sub dependența unei puteri mari, ori care ar fi acesta. —

Diarele din Viena aduc scirea, că în cursul lunii viitoare se va ține în Viena o conferență a naționalităților, care se va compune din românii din Ungaria și Bucovina, din serbi, croați și sloveni, apoi din cehi, ruteni și slovaci. Programul conferenței este, după cum anunță „Deutsches Volksblatt“ compusă din următoarele puncte: 1. Schimbarea de drept public a monarhiei dualiste într-o monarhie federalistă. 2. Numărul statelor singuratic, limitarea acestora. 3. Viena ca teritoriu separat al federației. 4. Reprezentarea poporilor, federației și singuratic parlamentare. 5. Administrarea armatei și a țării. 6. Pozițiunea comunităților bisericesci. 7. Legi de naționalitate pentru monarhia întregă și pentru statele singuratic (cesiunea scolară, administrația și limba statului). 8. Jurisdicțiunea. 9. Legislația vamală. 10. Impozitele. 11. Cestiunea monetară în monarhie și în statele singuratic. 12. Dreptul de posesiune asupra minerelelor și a metalelor. 13. Cestiunea căilor ferate, a postelor și a telegrafelor. 14. Formațiunea statelor. 15. Legislațiunea socială. Legi pentru clasele productive. 16. Raporturile din launtru, dreptul de posesiune și de domiciliu. 17. Cestiunea evrească. — Conferența va compune un program pentru transformarea internă a monarhiei, care va fi ascernut ca proiect de constituțiune a unei adunări constituante, ce se va conchiama. Spre scopul acesta conferința va alege din sinul ei o deputațiune către Maiestatea Sa, cu rugarea, ca să convoce o astfel de constituantă, ai cărei membrii vor fi aleși pe baza votului universal și după naționalitate.

Privitoriu la această conferență diariul ceh „Narodni Politika“ din Praga scrie într'un articol informativ următoarele: „Aceia, cari deja la primele sciri despre congres au rămas sceptici și n'au sperat un rezultat practic, acum, când s'a publicat programul, așteptă și mai puțin lucruri salutare dela congres. Singuratic puncte din program sunt deja omorite în germine prin greutățile neînvingibile. „Cine ia prea mult, capătă puțin“. De altă parte se telegrafază din Agram, că organul croat „Agramer Zeitung“ provacă pe croați și pe slavii de sud să se țină departe de congresul naționalităților, ce se va ține luna viitoare în Viena, fiindcă se pôte prevedea, că sfârșitul lui va fi un fiasco. Opoziția croată a ținut o conferență cu privire la acest congres.

Camerile italiene sunt convocate pe ziua de 27 Novembre n. Raportul consiliului de ministri adresat regelui pentru disolvare insistă asupra faptului, că aceea ce primăză în acest moment sunt cestiunile economice, a căror soluțiune va deschide calea regulării cestiunilor sociale, care sunt mai ardetore. Pentru a regula situațiunea financiară este trebuință de mai mulți ani de pace, pe care Italia din fericire pôte să se bazeze și de liniște internă, pe care guvernul speră să o menție printr'o politică, care se respecteze și să evite ori ce conflict, menținând cu energie siguranța cetățenilor. Programul guvernului pôte să se resume astfel: realizarea imediată și sigură a echilibrului și bugetului fără impozite noi, fără agravarea impozitelor actuale și chiar cu garanție pentru contribuabili, că impozitele nu vor fi agravate nici pe viitoriu, reforma organică a serviciilor publice spre a le face mai simple, mai economice și mai eficace; prepararea cu linise și tărie a reformei impozitelor în favoarea claselor serece, în fine guvernul își propune a se ocupa de cestiunile sociale cele mai cöpte și mai urgente.

Discurs funebrel

pronunțat la mörtea episcopului de roman „Melchisedec“, întâmplată la 16 Maiu 1892, de Gh. Erbicéanu.

„Fericit bărbatul, carele n'a umblat după sfatul necredincioșilor, ci în legea Domnului, cugetînd ziua și noptea. Acesta este ca pomul plantat lângă isvöarele apelor, carele fructul și-l dă în timpul seu, și funda lui n'a se vesteșcesce, și tot ce face va spori.“

(Psalm I.)

Prea Sfinți arhierii! Intristată adunare!

O stea luminösă și binefăcătoare dispăre de pe orizontul României, se ascunde cu mörtea Prea Sfințitului episcop Melchisedec. Rațele acestei stele nu sunt ale unui meteor, ce momentan numai atrage privirile spectatorilor și apoi dispăre fără de urmă: Ele au încălzit și pötuns adănc în sfaturile societății românesce și au produs fructe frumoșe și de mare preț în biserică, în cler și pe terenul literar al acestei țări. În adevăr, Prea Sfințitul Melchisedec în timp de 40 de ani, dela 1851 și până astăzi, a lucrat și a învățat în scöla ca profesor, a guvernat în biserică și a luminat prin erudițiunea sa clerul ca episcop, a luat parte și ca cleric și ca om de stat la rezolvirea celor mai grele cestiuni, ce a întâmpinat în periodul de renaștere și constituire a acestei țări.

Ca episcop deveni pentru cât-va timp mentorul sinodului de administrare al biserice; ca membru al Academiei române și al celei spirituale de Chiev și Petersburg și al Academiei archeologice rusesce ne arăta întinsa erudițiune, ce o posedea și al cărui renume trecuse preste confiniile țării. Er operele lui, scrise și tipărite, ne dau punctul culminant al activității sale intelectuale, atât ca scriitoriu măestru în sfera culturai bisericesci, cât și ca archeolog profund și istoric probat al țării.

Ecă omul cel distins, prudent în cuvinte și märeț în fapte. Ecă mintea cea înțeleptă și neadormită în investigațiuni științifice. Ecă ierul cel înfrumșețat cu tot felul de fapte evanghelice, carele astăzi, spre durerea noastră, dispăre dintre noi! Deșertul, ce-l lasă, mai ales în cler, va fi greu de umplut!

Energia neobosită a spiritului seu, înöutul fără șovăire a cărmăciului sperimentat în valurile vieții, tăria de caracter neînfrănată în luptă și împregiurări grele ale bisericei române, ne probăză, că în Prea Sfințitul Melchisedec răseda un suflet mare, o inimă plină de patriotism și conștiință, mai pre sus de toate, curată și limpede, ce nu se turbura nici în fața furtunei negre, ce-l amenința. El, bărbatul ce nu umblă în sfatul necredincioșilor, scia, că tot, ce face, este bine și util țării sale; căci voia și gîndul lui cugeta ziua și noptea, mai presus de toate în legea Domnului.

Ecă, de ce dispărițiunea lui provöcă durere și întristare generală. Ecă ceea-ce esplică imöasanta adunare, ce-i asistă la înmormântare.

Prea Sfințitul Melchisedec, numit din botez Michail Ștefănescu, se născu în satul Gărcina din județul Némțu din părinți clerici, preotul Petru și presvitera Anastasia la 1823. Învățînd cursul seminarial din Socola, la anul 1841 devine învățătoriu la scöla sätescă din Șerbesci, apoi la 1843, fiind chemat la seminaru ca suplinitoriu-profesor de retorică și pastorală, se călugăresce în Mănăstirea Socola de egumenul și rectorul de atunci Filaret Scriban. La anul 1848 fiind trimis la perfecționare în studiile teologice la Academia de Chiev, cea fundată de Petru Movilă, se întöce la anul 1851 în țară cu diploma de magistru în teologie, și e numit profesor de sciințe religiöse în seminarul din Socola, unde profesöază până 1856, când trece ca rector la seminarul de Huși.

Ca profesor cea dintăi grijă îi era, de a compune și traduce cărți didactice, de cari era lipsă tot-lă la sciințele ce profesă. De atunci dătöază „Liturgica“, „Dogmatica“, „Teologia fundamentală“, „Introducerea în vechiul și noul Testament“ și o „Patrologiă“ manuscrisă.

Activitatea de profesor îi era așa de asiduă și neadormită, că în tot anul traducea ori tipăria câte o carte. La Huși continua cu aceeași activitate; mai mult după stăruințele și planul, ce-l avea, se fundă seminariul, ce există.

La 1857 fû ales deputat, — reprezentant al clerului mirén — la divanul ad-hoc, unde, luînd parte la punerea băseler organizării țării, votă pentru improprietărea țăranilor și susțiu împăună cu frații Scribani drepturile clerului de mir. Pentru susținerea acestei cauze drepte el merita omagiile clerului.

La 1861 răposatul M. Cogălniceanu, aprețuind calitățile cele distinșe, ardörea înöată a acestui bărbat pentru unirea țărilor, îl luă coleg la ministeriului cultelor și instrucțiunii, dară cabala negră a Chiriarchiei de atunci îl făcu să se deie curînd demisiunea.

La 1852 fû rădicat de Cuza-Vodă la rangul de arhieru și instalat locotenent al episcopului de Huși. Er la 1863 făcu parte din comisiunea pentru secularizarea averilor mănăstiresce. Dacă mănăstirile, pe lângă retribuțiunea dela Stat, mai posed încă câte o mică proprietate, acesta se dătoresce stăruințelor lui.

La acest act de öre-care gingășia bisericescă, care încă resună une ori până în present și în contra căruia Chiriarchia protesta. Preasfințitul Melchisedec procedea cu conștiință împăcată și linișcită; căci el dimpreună cu frații Scribani, de scöla cărora în parte se ținea, prevedînd cu dece ani mai înainte, ce amenința colosala avere mănăstirescă, și vöind a o utiliza prin mănile călugărilor spre folosul culturai clerului și al societății, compuseră un proiect de seminariu mare cu facultate de teologie, spre a se instala în mănăstirea Némțului, încă de pe timpul lui Grigoriu Ghica Vodă din Moldova. Pentru susținerea și înflöirirea acestei instituțiuni de de cultură bisericescă trebuia a se aloca o parte din averea mănăstirescă, spre a se salva restul, și a nu fi tacsată de mănăstörtă. Dar din acest mare proiect abia încölți o scöla primară, care și aceea peri după căpi-va ani: Așa că secularizarea era justificată.

Activitatea răposatului, cât a stat în capul acestei eparchie, nu s'a mărginit numai la administrarea ei, ci restöind archiva episcopală cu cönoștințele, ce le avea, a făcut studii de istoriă și anticitate românesce, tipărite în „Cronica Hușilor“, cu atăta deslucire și vastă erudițiune, încât acea cronică va rămăne o carte clasică pentru ori ce istoric român,

ce s'ar încerca a descifra enigmatel anelor noastre. Prin aceea scriere a câștigat fără contestare titlul de erudit.

La 1855 permutat la eparchia Dunării de jos, când se făcu sub Cuza Vodă decretarea episcopilor prin simplu ordin princiar, lucru, ce s'a privit de mulți clerici ca anticانونic și contra instituțiilor ab antiquo ale țerei. Atunci se născu aceea furtună de lupte religioase, ce a rămas memorabilă în istoria bisericăscă română. Elementele, ce se înscenară în aceea luptă de principie religioase, erau două: pe de o parte ingerința puterii lumesci singure fără participarea clerului în numirea episcopilor; ăra pe de alta ingerința străină a patriarhului constantinopolitan în afacerile bisericești române, nerecunoscându-i autocefalia și amenințându-i cu scomunicare pe episcopii decretați de principie.

Atitudinea Prea Sfințitului Melchisedec în această afacere gravă pentru clericii români în luptă de principii religioase a fost calculată cu multă prudență și tact patriotic. În fața absolutismului lumesc momentan, care promitea a reveni la tradițiunea strămoșească și canonică, se hotări a temporisa. Timpul se considera de Prea Sfințitul ca factor puternic de înțelegere și restaurare al canonicității. ăra în ce privește amestecul patriarhului, apoi repositul deveni mâna dreaptă a guvernului român, secundându-l în apărarea drepturilor de ne dependență a bisericești, pe baza prerogativelor seculare ale bisericești Moldovei. ce se începu încă înainte de Alesandru cel bun. Repositul avu fericirea a-și vedea ambe dorințele împlinite: pe cea dintâi la 1873, când prin votul adunării întrunite fu recunoscut episcop eparchiei Dunării de jos, ăra pe a doua, prin recunoscerea canonică de către patriarh a ne dependenței bisericești românești la 1886.

Ca episcop al Dunării de jos fu trimis de guvernul lui Ioan Brătianu în misiune diplomatică pe lângă Alesandru II. împăratul Rușiei. Episcopia Dunărea de jos a repositului este însemnată pe lângă scopul, ce avea, de a îmbilândi și a asimila elementul bulgar cu cel românesc prin editarea și compunerea „Lipovenismului“, a „Chroniceilor Romanului“, a „Oratoriului“ și „Evhologiului“. Însemnat este și „Discursul de înaltare“, prin care se justifica canonic înființarea acestei eparchie, înlocuind-o pe alta veche a Proilaviei. ăra „Oratoriul“ este o traducere făcută cu scop, de a servi lecturii religioase ortodocse Maieștăței Sale regelui. De aici se vede, că acest episcop învățat își înțelegea pe deplin și într'un înțeles înalt sarcina de păstoriu sufletesc, purtând grije de mântuirea tuturor.

După restabilirea sinodului canonic la 1872 repositul ca membru influent, devenind mentorul lui, prin profunda sa știință canonică, contribuind la regulamentul intern al sinodului, la regularea administrației eparchiale, la formarea multor legi disciplinare privitoare la clerici, și l' sprigini puternic prin studiile sale, când la 1883 era amenințat a fi reformat ca sub Cuza Vodă.

Pentru repositul sinodul nu era numai o instituție de administrare și regulare a afacerilor bisericești, el îl privia cu o scoldă de luminare a episcopilor. De aceea din timp în timp își zedia aici învățatele sale studii ca: „Despre musica bisericească“, „de Papalitate și biserica ortodocse“, de „Corectarea și editarea cărților bisericești“, și alte memorii la diferite ocaziuni.

Conform studiului din urmă se și constitui un comitet de cores cărțile, având de președinte pe episcopul Melchisedec. Resultate ale lucrării acestui comitet sunt corectarea Orologiului și Evhologiului din nou tipărite. Principiele puse la corectarea cărților vor rămâne și în viitoru ca base la alte lucrări similare, fiind fructul unor serioase meditațiuni. Tot conform studiilor lui s'a instituit comitetul de transformarea psaltichei pe note liniare de musica vocală. Tipărirea acestor lucrări s'a făcut în parte cu banii lui.

Și numai din cele amintite până aici se pôte vedea, cât de vast și variat era câmpul activității lui celei nefatigabile. Dacă s'au asigurat de peire și s'au pus la dispoziția publicului „Noțe istorice și archeologice“ ale celor mai însemnate mănăstiri și bisericești din Moldova și Bucovina, această s'a făcut grație solitudinii lui. Dacă s'a pus la îndemâna clericilor o prescurtare de „Predece ale lui Ioan Chrisostom“, ori s'a desmormentat amintirea lui „Grigorie Tâmbac și Antim Ivrănean“, ori s'a colectat „Inscripțiunile bisericeștilor Arminești“, tot laborioasă și în te dătoare. Apoi câte alte lucrări științifice n'a mai publicat, care acum îmi scapă din memorie.

După mórtea vărului seu Isaia Vicol, episcop de român. carele dădi în parte casele episcopesci, la 1879 Prea Sfințitul Melchisedec fu reales la această episcopie, care din ruine seculare o restura, parte prin stăruința sa la guvern, parte prin banii sei aducând o în stare frumoasă de astăzi. Dacă mai înainte — uriciunea pustiului — această episcopie aminea de nesce episcopi năimiți, astăzi această casă desfătă, acest paradis, ne arată pe adevăratul și ilustrul ei păstoriu.

Ferice de acela, al cărui nume e identificat cu tot ce românul are mai scump!

Ca episcop vocea lui instructivă nu tăcea nici odată, când o cereau înțepirile bisericești! S'a ridicat cu autoritate și del divin contra celor ce voiau ai restrânge libertatea în Christos și cereul larg al activității. Dacă altă dată a temporizat, mai în urmă la rândul seu și a făcut detoria de părinte al bisericești ortodocse, de păstoriu înțelegător și devotat causei sacre, al cărei apărătoriu era.

Dar sarcina unui episcop evangelic nu se mărginesce numai în a fi destept și devotat, el se cade, mai presus de toate, să fie farul luminos și dirgutoriu al conducerii morale a păstoriților. De la cine altul vor lua creștinii exemple de fapte bune, de nu dela păstoriul lor. Deși nu-mi este dat a pătrunde cugetele și inima veneratului reposit, dar întru cât ochii cei mai ageri, — ăra aceștia se dă a fi cei ai invidiei și ai calomniei, de cari n'a fost scutit nici repositul, — n'au văgău, nici n'au dat pe față vre o pată neagră, îmi este permis a dice, că viața lui privată, — ce dă eu privată: — unui episcop crescîndu nu se cuvine a ave viață privată casnică, ea trebuie se fie deapănarea publică, manifestă, espusă cunoștinței apreișării credincioșilor, ei bine, această viață a repositului a fost curată, nepătată, conformă preceptelor evangeliice, și model vrednic de imitat și altora.

Acest episcop dară cu dreptul se pôte dice, că a fost columnă și întărire bisericești, căci cel ce prin faptele sale nu scandalisează pe nime, mântuitorul lumii dăce, că „acela mare se va chema în împărăția lui Dumnezeu“. Ferice deci de tine, episcop, în care lumea prihană și răutate n'a cunoscut!

Ce dă eu, că lumea prihană în el n'a aflat? A-și minț mie și vouă, fraților crescîni, dacă n'aș spune totul de repositul.

satul. I-s'a găsit o pată de o morală, apoi națională, ve rog dar să-mi permiteți a desluși un punct forte delicat din viața de doi, trei ani acum a prea sfințitului Melchisedec. I-s'a aruncat epitetul de rusofil și trădătoriu al patriei, acum la bătănețe, pentru-că a creșut bine pentru interesele bisericești române se trimite tineri spre educațiune religioasă și la academia de Chiev, fundată odinioară de Petru Movilă spre a servi de far luminătoriu bisericești ortodocse în orient. Dar această armă iesuitică, străină, deși aruncată de român contra românilor, este astăzi stersă, nu mai rănește, nu mai sengeredă. Ori de câte ori episcopi români ca Scribanenii ori Melchisedec a susținut cu tăria de caracter și cu del luminat drepturile eclesiastice și ortodocșia bisericești lor, a fost tacsat de rusolatri, Grecofilii, de omneși vânduți, adecă și de vîndătorii străinilor. Dar această bufnă dora noma pe cei simpli și naivi îi mai putea spăria. Persoana, asupra căroră ea cobia, era semn, pentru noi — unji, că se află în culminațiunea carierei și a demității lor, și invidia nepu tînd altcum a le ataca, le căuta pete negre de străinism, ca sôrelui, când strălucesc pe meridian! Dorire-aș se vorbesc ce va de atitudinea lui în senatul țerei și de activitatea lui de Academician, dar voci mai autorizate și mai elocvente au desvilit această parte importantă a bărbatului de stat și a laboriosului și distinsului literat. Voii risca însă două vorbe, nu de valôrea lui literară, ci numai de forma scrierilor lui. De ar fi fost îndestrat cu o imaginațiune viôie apoi ar fi scris pôte în poesiă, dar dotat cu adăncă judecată și cu mult cun simț, vestmântul, cel îmbracă cutezarea sa, este prosa. O prosă însă măiestru lucrată, un stil pur academic, o frasă limpede, rotundă și corasă. Ea va rămănea ca model de imitat ori cuiar voi a scrie logic și gramatical. Dicțiunea lui este din cele mai curate românești, aș putea dice, aticismul limbei române. Model de stil simplu și tîmperat, dîres cu sare atică.

Dacă cuprinsul scrierilor nu îl ridică la importanța unui autor genial, este însă necontradictoriu de prima ordine în literatura românească. ăra erudițiunea lui cea variată și laborioasă îl va face mult timp un scriitoriu eminent și neîntrecut.

Acesta este Preasfințitul Melchisedec ca episcop, decora bisericești românești, ca erudit și scriitoriu distins, model unic în literatura bisericească după Dositaeu, bărbat politic și patriot unionist din aceeași tulpină cu Pan, Hormuzachi, Alesandri, Cogălnicean și frați Scribaneni.

El a fost escelent înzestrat cu toate calitățile, de a conduce și a instrui generațiunea, în care a trăit. Va servi însă ca far luminos și generațiunii viitoare. De o viață esemplară, modestă și pătuns de spiritul virtuților evangeliice, el și la mórte își areta mărinimia, dărînd spre folosul cultural al orașului român tot avutul ce i-a rămas. Pe mica sa proprietate se va forma o scoldă frolăiană de copii și mai apoi una primară, susținută din fondul, ce l'a consacrat. Intr'adevăr, mare păstoriu, carele și în viață și după mórte a avut de scop principal luminarea turmei sale. Familia dar pre care o îndestra, sunt toți copii cetățenilor, cari desfătându-se în grădina lui și luminându-se la scoldă lui, pururea îl vor bine-cuvînta. Ecă omul eva gelic, carele și-a înmulțit talantul, punîndu la dispozițiunea nevoieselor. În urmare voii înrheia dîcînd: Ferice de tine, episope, că te-ai făcut și pe viitoriu înțeleptoriul copiilor și mîngăietoriul părinților, concetățenilor tei.

În adevăr meritat-ai, ca toți cetățenii Romanului se depună o lacrimă doioasă pe mormîntul tîu**) Eternă memoria ta!

Varietăți.

* (Dela Curtea română.) M. S. regele și A. S. regală principele moștenitor au plecat Luni după amădi în străinătate.

Toți domni ministri au însoțit pe Maj. S. și principele moștenitor până la Predeal, de unde s'au întors în București cu un tren special.

Di loc-colonel Peticari și maiorii Istrati însoțesc pe Maj. S. regele și pe principele Ferdinand în călătoria lor.

* (Fundațiune bisericească-scolară.) Înregistrăm cu plăcere, că di Teodor Once, notar în B-Lazuri din pietate crescînescă și întru amintirea fericitilor sei părinți Lupu Once și Teodora născută Popoviciu, odinioară locuitori în Cărbunari lângă Beiușiu, a donat și depus la mâinile părintelui protopresbiter Vasiliu Pap, suma de 500 fl v. a. adecă cinci sute floreni valuta austriacă, cu menițiunea, ca această sumă să se administreze ca: „fundațiune bisericească-scolastică“ prin venerabilul Consistoriu din Oradea-Mare, și din venitul ei să se ajute scoldă confesională gr. or. română din Cărbunari. Suma de 500 fl s'a subternut deja prin pârintele protopresbiter concernente venerabilului Consistoriu din Oradea mare; scrie „Biserica și Scoldă“.

* Congresul bisericesc sêrbesc e convocat înrevocabil pe 24 Octombrie, st v. la Carloviț. La acest congres se va supune desbaterei noul proiect de „Statut unitar“ despre organizațiunea din nou a bisericești sêrbesci.

* (Colera.) După scirile din urmă din Budapesta, în 17 Octombrie au fost din nou 37 casuri și 13 decese. În multe localități din Ungaria s'a constatat oficiose casuri de colera, urmate de decese. În carantină la Predeal se află 53 persoane, a căror stare sanitară este satisfăcătoare. Di Dr. Blașan, inspector sanitar, care se află la Predeal, a oprit intrarea în carantină a 19 persoane, ce păreau suspecte.

*) Din partea senatului și a academiei vorbi di Grigoriu Tocilescu cu o elocvență rară.

**) La înmormântarea lui Melchisedec au asistat românii, armenii și evreii Romanului.

* (Academia română.) Academia română va ține o ședință publică în 9 Octombrie.

* (Invitare.) P. T. membrii din comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatului Sibiului“ sunt poțiti la ședința comitetului, ce se va ține Vineri în 21 Octombrie. n. a. c., la ôrele 5 d. a. în localul „Asociațiunei Transilvane.“

* (Necrolog.) **Paraschiva Gogan**, după un morb îndelungat, în al 17 lea an al fragedei etăți, s'a mutat la cele eterne, Marți în 6/18 Octombrie a. c.

Rămășițele pămîntesci ale scumpei defuncte, se vor înmormînta Joi în 8/20 Octombrie a. c. la 2 ôre după-amădi, din strada Podului (Brückengasse) Nr. 5 în cimiteriul bisericești gr. cath. din suburbiul de jos.

Cuprinsă de adăncă durere aduce la curoscință această scire tristă.

Sibiui, 7/19 Octombrie 1892.

Jalnica familie.

* (Cum se vindecă Kalmucii de coleră.) Kalmucii, un popor care locuiesce în ținuturile Astrahanului și Donului, în sudul Siberiei și Asia centrală, au aflat un mijloc foarte ingenios, prin care se pot vindeca de coleră. Îndată ce sunt atinși de această epidemie, ei se suie îndată călare și alergă peste câmpuri așa de repede și așa de mult, până când calul cade de oboselă, ăra călărețul e asudat teribil.

Imediat după acesta le trece totă bôla.

Un diarist din Moscova, cu numele Guilarovski, așînd vorbindu se de această curiosă metodă de vindecare, a avut și el ocasiunea se o pue în practică și i a dat rezultate foarte bune.

Simțind primele simptome de coleră, s'a suit călare și a făcut în fugă nebună 11 kilometri pe hipodromul dela Moscova.

Când s'a scoborit de pe cal, diaristul se simția mult mai bine și simptomele colerei dispăruseră cu desăvîșire.

Acest metod de vindecare a făcut mare sgomot în Rusia și toate diarele vorbesc despre el.

Guilarovski afirmă, că o alergare cu velocipetul produce tot același rezultat bun ca și una călare.

* (Masa lui Ravachol.) Cetim în diarele franceze, că e vorba a se dărui museului Carnavalet masa de marmoră pe care Ravachol a dejunat, în diua arestării sale, în restaurantul Véry, care a fost pe urmă aruncat în aer. S'a gravat pe această masă o inscripție relatând acel episod, ăra deasupra portretul foarte reușit al celebrului dinamitar.

Bibliografie.

A apărut: „Povestiri“ alese și întocmite de Petru-Petrescu. Autoriul, care se bucură de un bun nume pentru publicațiunile sale, ne presentază sub titlul de mai sus o lucrare, carea pôte fi cetită atât de tinerimea de ambele sece, cât și de ômeni în vîrstă, căci din ea numai folos se va putea scôte. De aceea o și recomandăm cu căldură. Pentru o mai bună apreișare lăsăm să urmeze cuprinsul:

Iubesc-ți nația și legea. — Un esilat. [După L. Tolstoi. — Din ce trăsese ômenii. După L. Tolstoi. — Bêtrănul și sôrtea omenescă. — Aur. După L. Tolstoi. — O clipită de mânia. — Lum-narea. După L. Tolstoi. — Cine a iscodit rachiul. După L. Tolstoi. — Cel mai vrednic. — Stinge focul până nu ia flacără. După L. Tolstoi. — Resplă, a târ-die. — Sluga Dracului. După L. Tolstoi. — Priso-nierul din Caucas. După L. Tolstoi. — Cei doi bêtrăni. După L. Tolstoi. — Păscălitôrea. — De cât pămînt are lipsă un om. După L. Tolstoi. — Unde iubire, acolo eși Dumnezeu. După L. Tolstoi. —

„Transilvania“ foia Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român a apărut Nr. 10 din 15 Octombrie 1892, cu următoriu sumariu:

Cuvînt de deschidere la adunarea generală a despărțemîntului al XXIX în Mediaș la 17 Iuliu 1892. De Ioan Moldovan. Rațiociniul Asociațiunei pe anul 1891. Din cronica lunară. Bibliografă. Procesele verbale, luate în ședința I și a II a adunării generale a XXXI a Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținute în Sibiui la 15/27 și 16/28 August 1892.

— Elemente de Geometrie pentru anii din urmă ai scoldi populare. pentru scoldi civile, cursuri de repetițiune și de adulți etc. De Domețiu Dogariu și Ión Dariu. Cu numêroșe ilustrațiuni. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. Prețul 20 cr.

Loterie.

Mercuri, în 19 Octombrie, 1892.

Sibiui: 29 49 4 12 81

Nr. 205.

[204] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch din parochia de clasa a treia Homorod-Suseni tractul protopresbit. Geoagiu II în legătură cu decisiunea Venerabilului Consistoriu de dtdo 13 August 1891 Nr. 4837 B. se escrie prin acesta a treia oră concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitul împreună cu acest post e de 301 fl. 02 'cr.

Reflectanții la acest post sunt poștiți a-și aserine cererile, instruite după normele din vigore, la acest oficiu protopresbiterial în termenul mai sus indicat.

Săcărêmb, 5 August, 1892.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Geoagiu II, în conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Sabin Piso,
protopresbiter.

5 până la 10 fl.

câștig sigur la 4, fără capital și risc, oferim noi fie-căruia, care voese să se ocupe cu vinderea de losuri și hârtii de stat legal permise. Oferte sub „Lose“, la Espd. deanonce **I. Danneberg**, Viena, I, Kumpfgasse 7. (205) 1—6

Turnătoria

de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă cu garanță pe mai mulți ani pentru construirea de clopote nouă cu sunet harmonic și clar precum și pentru vârsarea clopotelor crepate (sărite) Montate cu culme (coronă) de fer faurit, întocmite de a undula ușor în orice direcțiune, îndată ce clopotul pe o parte s'a ros, prin care se încungiuă cre patul.

Cu deosebire recomand

clopotele cu patent găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfelu de clopot în greutate de 300 kilogr. egalăză pe unul de 400 klgr.

Recomand mai departe scaune din fer bătut pentru clopote, solide și frumoșe, clopote pentru orologiu și tóce din metal, precum toate celelalte articole de alamă și metali aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și pe lângă plă-tirea făcută în rate.

Clopote dela 300 klgr. în jos, precum și stropitoare de mână și locomobile se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă [182] 2—12

Antonie Novotny.
Timișoara, Fabric.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIIU.

A eșit de sub presă:

[199] 1

CALENDARIU

pe anul comun dela Christos 1893.

Anul al patruzeci și doilea.

Prețul unui exemplariu legat **30 cr.**, pentru vândători nelegat **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendariul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glaurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domitoare austriace. — Regenții europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Conspectul săptămânilor. — Taca de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru calcularea intereselor.

Șematismul

bisericeii ortodoxe orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprindând și pe protopresbiterii, administratorii protopresbiteriali, parochii și învățătorii cu comunele bisericesti din archidieceasă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Evidență pentru oficiile parochiale și protopresbiterale. — Judele Chețan din Sucita. (Schită din istoria criminală de Nicolau I v a n.) — Poesii. — Anecdote.

Însemnarea târgurilor. — Anunțe.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiiu.

A. & A. Crompton & Co. limited

Park- & Woodend Mills near Oldham.

Torecitorii cunoscutelor și de mulți ani introduselor calități de Extrahardwater Abram Crompton, Travis Milne Crompton și A. m. provocă prin această pe clienții lor, să se păzescă de cumpărarea aței, care se împachetăză în același mod ca și a lor și sunt provăzute cu etichete imitate; observând totdeauna, că sunt gata a plăti o remunerațiune de

200 (două sute) floreni

aceluia, care le va descoperi pe falsificătorii și imitatorii pachetării și a etichetelor lor ca aceia să pătă fi trași la răspundere înaintea legii și pedepsiți. Astfelu de împărțări se se adreseze la:

A. & A. Crompton & Co. limited,

Shaw, near Oldham Englitera

Domnului Leopold Rosenzweig & Söhne,

sau la

Viena I Gonzagagasse 16

Dl Dr. Emil Links, avocat de curte și tribunal

[80] 13—13

Viena I, Hohenstaufengasse 2.

Societate pentru asigurarea vieții în LIPSCA

înființată pe reciprocitate.

Starea asigurării:

cu finea anului 1891

358 milioane marce

Averea cu finea anului 1891

94 milioane marce

Suma asigurărilor plătita

66 milioane marce

1830

Asigurații primesc în general pe an dividende ale premiilor anuale ordinare:

1880—89: 41 %

1890—92: 42 %

Polițe pe cinci ani neatacabile.

Escedentul întreg cade asiguraților.

La 37 de societăți pentru asigurarea vieții au fost cu finea anului trecut în total mai mult de cât **4000 milioane marce** asigurat. Această cifră uriașă arată ce estensiune au luat asigurările în Germania. Asigurații pe vieță sunt o binecuvântare pentru ori cine. Nimenea să nu se subtragă de a se asigura, nici neguțătoria, industriașul, economul și amplotiatul.

Societatea de asigurare în Lipsea e în condițiunile cele mai favorabile de asigurat (polițe pe cinci ani neatacabile) unul dintre cele mai mari și mai ieftin institut de asigurare. Escedentul întreg se vine celor asigurați. Detaiuri dă societatea însăși ori reprezentanții ei.

Representant general pentru țările coronei ungare:

H. F. ROBITSEK, Budapest, V, Dorotheagasse 5.

Representant în Sibiiu: dl Francisc Michaelis.

„ „ Brașov d-ni Fr. Eder și Ed. Schmidt.

„ „ Reghin dl Frideric Seibriger.

„ „ Mediaș dl Mihail König.

(206) 1—1

Extract de Cognac-Quint.

Marca de scutire pentru
Extract de Cognac-Quint.

Spre a produce imediat un cognac excelent, sănătos și substanțial, care nu se pôte deosebi de cognacul veritabil francez, recomand această specialitate **probată**.

Prețul pentru 1 chg. (de ajuns la 100 litri cognac) fl. 16 v. a., receptul se alătură gratuit. Eu garantez pentru cel mai succes și fabricat sănătos

Cruțare de spirt

se face prin neîntrecuta mea esență de întărit vinarsul. Acesta dă beuturi un gust plăcut și picant și se află numai la mine de vândare.

Prețul **3 fl. 50 cr.** pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune.)

Afară de aceste specialități oferez tot felul de esențe pentru fabricarea de rum, rachiu de prune, trevere, amar și a tuturor licorurilor spirituoșelor fine esistente, de oțet și oțet de vin de o calitate neîntrecută. Recepte se alătură gratis la pachete.

Lista prețurilor franco.

Pentru fabricate sănătoșe se garantăză.

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Reprezentanți solidi se caută.

[107] 11—50

A lui KATHREINER

Surogat (zlat) de cafea neîntrecut.

[198] 3—13

Surogat
de
cafea
Kneipp

Se află în tot locul.

Veritabil
numai cu
acesta
marcă.
Se atrage
atențiunea
asupra
imitărilor.

